

2024. április 8 hétfő

Zsolt 18,47-51: Él az ÚR, áldott az én kősziklám, magasztaltassék szabadító Istenem! Bosszút áll értem az Isten, és népeket rendel alám. Megmentesz ellenségeimtől, sőt támadóim fölé emelsz, és megszabadítasz az erőszakoskodóktól. Ezért magasztallak, URam, a népek között, zsoltárt éneklek nevednek, mert nagy győzelmet adtál királyodnak, hűséges maradtál fölkenedhez, Dávidhoz és utódaihoz örökké.

Lk 19,11-23: Mivel hallgatták, még egy példázatot is mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és úgy vélték, hogy Isten országa azonnal meg fog jelenni. Így szólt tehát:

– Egy nemesember távoli országba utazott, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, s úgy térjen vissza. Hívatta tíz szolgáját, és átadott nekik tíz minát. Azt mondta nekik: „Forgassátok ezt a pénzt, amíg vissza nem jövök!” Honfitársai azonban gyűlöltek, ezért küldöttséget menesztettek a nyomába: „Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék felettünk.” Amikor azonban megszerezte a királyi méltóságot, visszatért, s magához hívatta azokat a szolgákat, akiknek a pénzt adta, hogy megtudja, mekkora nyereséget szereztek. Jött az első, és így szólt: „Uram, minád tíz minát szerzett.” Erre így szólt: „Jól van, derék szolgám. Mivel megbízható voltál egy csekélységben, legyen hatalmad tíz város fölött.” Jött a második, és így szólt: „Uram, minád öt minát szerzett.” Ehhez így szólt: „Uralkodj te is öt városon!” Jött a harmadik, és így szólt: „Uram, itt a minád. Kendőbe kötve őriztem. Félttem ugyanis tőled, mivel szigorú ember vagy: azt is felveszed, amit be nem fektettél, és learatod, amit nem vetettél el.” Ekkor így szólt hozzá: „A saját szavaid alapján ítélek meg, gonosz szolga! Tudtad, hogy szigorú ember vagyok, hogy felveszem, amit nem fektettem be, és learatom, amit nem vettem el? Miért nem adtad hát pénzemet a pénzváltóknak, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam vissza?”

Igehirdetés: A keresztény élet kicsit olyan, mint a biciklizés. Bármilyen jó biciklit kapok is, ha nem tekerek, nem jutok sehová. Akármennyire jó lehet a lelkész, akármilyen lelkesítő lehet egy áhitat, ha nem indulsz el és nem kezded életté váltani, akkor semmi értelme. Erről szól a minák és a talentumok példabeszéde. Elsősorban nem a tehetségek kibontakoztatásáról, hanem sokkal inkább a kereszténységünk életre váltásáról.

Isten mindannyiunknak ad valamit és azt várja, hogy kezdjünk vele valamit. Ha valamit megértesz, váltsd életre. Placid atya hiába értette volna meg, hogy Isten okkal küldte őt a Gulágra, ha nem kezd el ennek hatására munkálkodni a rabok között és Isten örömhírének követévé válni. Jézus példabeszédek és képek sokaságával húzza alá ezt az üzenetet: a só, a lámpás, a kovász képe mind-mind erről szól. Gondoljatok az Attila bácsi által felolvasott tünkány-boszordér Bab Berci meséjére. Ha akár félelemből, akár lustaságból, vagy közönyből nem törődünk az ajándékkal, hanem a tóba dobjuk, mert azt hisszük legbelül, hogy Isten nem akar minket megajándékozni, akkor elszalasztjuk a lehetőséget. Visky András, akinek Kitelepítés című regényét jó szívvel ajánlom a nagyobbaknak így ír családtagjairól és arról a közösségről, ahol felnőtt és ahol hitvallóként üldöztetést szenvedtek a Caucescu diktatúra idején Romániában: *Engem szerelmes emberek vettek körül, közöttük nőttem fel, hangjukat elsötétüléseim legmélyebb időszaikában is hallom...Párás szemű Rómeók és Júliák, akik viszont nem egymásba, hanem a Mindenhatóba voltak szerelmesek. Reménytelenül belezügtak az Örökkévalóba. Az Örökkévaló pedig fenntartások nélkül viszonzta szerelmüket, és felbátorodva ragaszkodásukon, általuk és velük történelmi léptékű kísérletekre szánta el magát. Arra lettem figyelmes, hogy ezek a férfiak és nők szerelemből fordították oda másik arcukat az őket verőkhöz. Óriási karriert futottak be, megszámlálhatatlanul sok „másik arcuk” volt, pedig igazán csak egyetlenegy, fáradhatatlanul kínálták oda, nem hittem a szememnek. Gyanút fogtam, hogy ne is a szememnek higgyek, ha már nem hiszek a szememnek, mert amit látok és tapasztalok, túl van minden tetszetős magyarázaton. Jobban járok, ha magamhoz ölelem őket, ha lesem tanításaikat és felkészítem én is az arcomat erre a fáradhatatlan odafordításra.*

Most arra hívlak egy rövid csendben, hogy emlékezz vissza a nagyhetedre és a húsvétodra. Mi érintett meg benne? Akár a csendesnapon, valamelyik áhitaton, a gyakorlatokon, a filmen, az úrvacsorán vagy az áldozáskor? Vagy utána a szent három napon? Mire láttál rá Isten és a magad kapcsolatában?...Mi a következő lépés?